

Týždeň od 15. do 22. marca 2014

ŽATVA JE VEĽKÁ, ROBOTNÍKOV MÁLO

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: *Ján 1,40–46; 20,21.22; Luk 15,8–10; 24,49; Sk 16,6–10; Mat 9,36–38*

ZÁKLADNÝ VERŠ

Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a že sa stávate mojimi učeníkmi. (Ján 15,8)

V tejto lekcii budeme pokračovať v téme, o ktorej sme hovorili v predchádzajúcej lekcii. Kristus ustanovil duchovných vodcov, ktorí mali zvláštnu úlohu – hlásať Božie kráľovstvo. Spôsob, akým Ježiš ustanovil týchto apoštolov, musí byť aj dnes základom duchovnej prípravy kresťanov.

Moderné teórie o tom, ako viesť ľudí, sú určite veľmi zaujímavé a poučné. Nikdy však nenahradia základy, ktoré položil Kristus. Kedykoľvek dáme pri hlásaní posolstva väčší dôraz na efektívnu propagáciu a rýchle presvedčenie poslucháčov než na skutočný duchovný rast, výsledkom bude povrchnosť a duchovná neplodnosť. Kedykoľvek považujeme získavanie nových veriacich za dôležitejšie než pokánie, obrátenie a duchovnú premenu človeka, uniká nám podstata nášho poslania. Ak bude cirkev vychovávať vodcov, ktorí dokážu viesť veľké evanjelizačné kampane a hovoriť k davom, ale nepripraví ich na duchovný boj, bude to pre cirkev nakoniec katastrofa. Pravá evanjelizácia a učeníctvo sú sprevádzané (1) uznaním vlastnej hriešnosti, (2) pravou, úprimnou lútosťou, (3) bezvýhradným odovzdaním sa v duchovnej oblasti a (4) vnútornou túžbou odovzdať Božie posolstvo ostatným.

ŠÍRENIE EVANJELIA

Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a šli za Ježišom, bol Ondrej, brat Šimona Petra. Ten našiel najprv svojho brata Šimona a povedal mu: Našli sme Mesiáša, čo v preklade znamená Pomazaný. Priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: Ty si Šimon, Jánov syn. Budeš sa volať Kéfas, čo v preklade znamená Skala. Na druhý deň sa Ježiš rozhodol odísť do Galiley. Našiel Filipa a povedal mu: Nasleduj ma! Filip bol z Betsaidy, Ondrejovho a Petrovho mesta. Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v Zákone i proroci, Ježiša, Jozefovho syna z Nazareta. Nato mu povedal Natanael: Z Nazareta? Čo odtiaľ môže byť dobré? Filip mu odpovedal: Pod' a uvidíš! (Ján 1,40–46)

Čím viac sa blížil záver Ježišovej pozemskej služby, tým viac sa Ježišova pozornosť sústredila na učeníkov, ktorým obetavo slúžil a ktorých nesmierne miloval. Nechcel, aby zostali opustení. Keď bude vzatý do neba, Duch Svätý im v duchovnej oblasti poskytne to, čo prežívali v Ježišovej prítomnosti. Ježiš neraz hovoril učeníkom o pôsobení Ducha Svätého. Ján venuje tejto téme niekoľko kapitol. Pod vedením Ducha Svätého mali učeníci odovzdať svetu svedectvo o Ježišovej službe. Boh mohol poveriť anjelov, aby šírili evanjelium, a nespoliehať sa na pomoc ľudí. On sa však rozhodol zveriť toto povolanie hriešnym a nedokonalým ľuďom.

Ako opisujú texty Ján 1,40–46; 4,28–30; 15,26.27; 19,35.36 prepojenie božského a ľudského úsilia pri získavaní nových učeníkov?

V súvislosti s kresťanskou evanjelizáciou sa niekedy vtipne konštatuje, že „žobráci hovoria iným žobrákovi, kde môžu dostať krajec chleba“. Ondrej nasledoval Ježiša ako prvý. Pozval aj svojho brata Petra. Petrova služba je zaznamenaná v knihe Skutky apoštolov. Patril medzi Ježišových troch najbližších spolupracovníkov. V Novej zmluve máme dva jeho listy. Ondrej takéto postavenie nemal. Napriek tomu zastával v cirkvi dôležité miesto. Aj vďaka nemu mohlo Božie dielo napredovať.

Mnohých Božích ľudí, ktorí sú v zborových služobnostiach, ale aj vo vedení cirkvi, doviedli ku Kristovi učeníci, ktorých často nebolo príliš vidieť. V mnohých prípadoch nepoznáme ani ich mená. Ako by vyzeralo Božie dielo nebyť týchto verných Ježišových svedkov! Kristus pripravoval svojich učeníkov na veľké poslanie. Najprv im však dal jednoduché úlohy, ktoré mohli zvládnuť. Samaritánka, Filip a Ondrej sú dôkazom sily jednoduchých svedectiev a srdečných pozvaní. Aj nás Boh povoláva k rovnakej službe.

- **Do Božieho diela sa majú zapojiť všetci. Každý má svoju úlohu. Aké je tvoje obdarovanie? V ktorej konkrétnej oblasti slúžiš Bohu? Ako používaš svoje hrivny na šírenie Kristovho posolstva ľuďom, s ktorými sa stretávaš?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ČAKANIE NA DUCHA SVÄTÉHO

Hľa, ja na vás zosielam, čo sľúbil môj Otec. Vy však zostaňte v meste, kým nebudete zahalení mocou z výsosti. (Luk 24,49)

Cez Frýgiu a galatský kraj iba prešli, lebo Svätý Duch im bránil hlásať slovo v Ázii. Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Ježišov Duch im nedovolil. Obišli teda Mýziu a zišli do Troady. Tam mal v noci Pavol videnie: Akýsi Macedónčan stál a prosil ho: Prejdi do Macedónska a pomôž nám. Hneď po videní sme sa usilovali odísť do Macedónska, lebo sme boli presvedčení, že Boh nás tam volá hlásať im evanjelium. (Sk 16,6–10)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečo bolo podľa textov Luk 24,47–53; Sk 1,6–8 a 16,6–10 nevyhnutné čakať na Ducha Svätého? Aká bola úloha Ducha Svätého pri evanjelizácii v ranej cirkvi? Aké povzbudenie môžu dnešní veriaci čerpať z Pavlových skúseností? Čo hovoria tieto texty o trpezlivosti a čakaní na Božie načasovanie?

Ježiš učil svojich učeníkov trpezlivosti svojím príkladom aj slovami. Trpezlivo znášal fanatizmus, neznalosť, nepochopenie i sprisahanie nepriateľov. Jeho vytrvalosť bola zakotvená v úplnej závislosti od Božieho Ducha. Ježiš vedel, že ak jeho učeníci neprežijú rovnakú skúsenosť závislosti od Boha, rozšírenie jeho kráľovstva bude vážne ohrozené. Preto im pri svojom odchode prikázal: Čakajte!

Tento dôležitý princíp je nadčasový. Aj dnes sa stáva, že kresťania nechcú trpezlivo čakať na vedenie Duchom Svätým. Ich úmysly sú síce dobré, ale nezdravé sebedovomie podkopáva ich službu.

Apoštol Pavol vypracoval ambiciózne plány na návštevu Frýgie. Napriek tomu sa snažil zostať citlivý na Božie vedenie. Vnímal nesúhlas Božieho Ducha. Ochotne prijal príkaz Ducha Svätého, ktorý ho poslal do Macedónska. Jeho úsilie bolo v tejto oblasti sprevádzané mnohými zázrakmi. Keby sa Pavol tvrdohlavo držal svojich plánov, jeho misia do Európy mohla byť odložená na neurčito.

APLIKÁCIA

- **Ako sa upokojiť a trpezlivo čakať na vedenie Duchom Svätým? Ako sa prakticky učiť byť trpezlivý? Čo prezrádza trpezlivá dôvera na modlitbe o našom vzťahu s Bohom?**

AUTORITA

Ježiš im znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás. A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. (Ján 20,21.22)

Porovnajte nasledujúce texty: Mar 6,7–13; Mat 16,14–19; 18,17–20; 28,18–20; 20,21–23 a Ján 20,21–23. Čo hovoria o autorite, akú mali Ježišovi učeníci?

„Peter vyjadril pravdu, ktorá je základom viery cirkvi a Ježiš ho teraz pocítil ako predstaviteľa všetkých veriacich. Povedal: *Dám ti kľúče nebeského kráľovstva: Čo zviažeš na zemi, bude zviazané na nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané na nebi.* (Mat 16,19) Kristove slová sú kľúčmi kráľovstva. Jeho slovom je vlastne celé Písmo a má kľúčový význam. Kristove slová majú moc otvoriť aj zavrieť nebesá. V nich sú vyjadrené podmienky, za ktorých sú ľudia prijatí alebo zavrnutí. Úsilie zvestovateľov Božieho slova sa tak môže stať vôňou života k životu, alebo vôňou smrti na smrť. Ich poslanie má večnostný dosah.“ (DA 413.414; TV 289)

Ako Otec poveril Ježiša, tak Kristus poveruje svojich učeníkov. Prostredníctvom Ducha Svätého dal Otec Ježišovi božskú moc. Prostredníctvom Ducha Svätého dáva Ježiš moc svojim učeníkom, aby boli schopní plniť svoje poslanie. Ani jeden Ježišov nasledovník nemusí mať strach, že jej nebude mať dostatok. Dostane všetky dary Ducha, schopnosti i silu, ktorú bude potrebovať.

Ľudia, ktorí vedú iných, niekedy nevedia rozpoznať základné princípy. Kedykoľvek ľudia plnia úlohy bez ohľadu na svoje dary a schopnosti, je reálne, že vzniknú problémy. Neistota tých, ktorí vedú iných, vypláva na povrch a prejaví sa v ich autoritatívnom správaní – v tom, ako sa snažia ovládať myšlienky, Bohom danú tvorivosť i osobnosť iných ľudí. Takto oslabený a zotročený učeník nie je schopný naplno slúžiť. Celé to vyzerá tak, ako keby sa dirigent snažil hrať na všetky nástroje súčasne namiesto toho, aby dirigoval symfonický orchester.

Ježiš nám dal príklad. Svojich učeníkov najprv vyučil, odovzdal im poslanstvo a pomohol im získať praktické skúsenosti. Potom im zveril samostatnú prácu – a dal im autoritu. A oni slúžili a svedčili.

- **Ako prijímaš autoritu tých, ktorí boli v zbere poverení vedením nejakej služobnosti? Si ochotný s nimi spolupracovať a brať ich vízie vážne? Prispievaš do diskusie a potom prijmeš to, na čom sa dohodne zborový výbor alebo zborové zhromaždenie? Alebo máš ku všetkému kritický postoj a vôbec nie si ochotný rešpektovať akúkoľvek autoritu? Ak zastávaš nejakú služobnosť, si ochotný počúvať iných a hľadať spoločne Božiu vôľu, alebo používaš panovačné spôsoby vedenia a ostatným len dávaš príkazy? Ako sa dá zlepšiť vzájomná komunikácia v rámci zboru? Čo môžeš urobiť, aby si prijal autoritu tých, ktorí v zbere zastávajú nejakú služobnosť a realizujú vízie zboru?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

ROBOTNÍCI A ŽATVA

Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbadačení a sklennutí ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste preto Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu. (Mat 9,36–38)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Nastalo obdobie duchovnej žatvy, ale málo bolo tých, čo boli ochotní pracovať. Pôda – srdcia ľudí – boli pripravené. Duchovné semenka boli zasiate. Všetky predpoklady pre klíčenie boli splnené. Dostatok vlhkosti a slnečného žiarenia spôsobil neuveriteľný rast. Dozrievajúce duše čakali na žatvu. Ale kde sú ženci? Ježiš použil jednoduché, zrozumiteľné prirovnanie a obrazy, ktorým ľudia rozumeli. Snažil sa ich tým inšpirovať a odovzdať im nákazlivé nadšenie. Stáva sa, že kresťania sa stretávajú len s veriacimi ľuďmi. Väčšinu času trávajú vo svojom spoločenstve. V dôsledku toho sú slepí a nevidia ľudí zo sveta, ktorí hľadajú a sú pripravení na žatvu. Možno si títo veriaci neuvedomujú svoju zodpovednosť pred Bohom za záchranu stratených „za ohradou“. Všetok svoj čas venujú rôznym cirkevným projektom, spoločenským záväzkom, údržbe budov a ďalším hodnotným veciam, ktoré treba urobiť na zachovanie riadneho chodu ich osobného života alebo života zboru či cirkvi. Sú to nepochybne dobré veci. Členovia s dobrými úmyslami niekedy spochybňujú zmysel evanjelizácie a hovoria: „Evanjelizácia je určite dôležitá vec, ale nepotrebujeme aj aktivity pre tých, ktorí v cirkvi už sú?“ Určite je aj to dobrá otázka, ale dobré je tiež spýtať sa: Povedal Ježiš, že je nedostatok tých, ktorí sa starajú o sýpky? Nie. Jeho prosba bola, aby bolo viac žencov.

APLIKÁCIA

- Ako nájsť rovnováhu medzi službou tým, ktorí už patria do cirkvi a tým, ktorým máme predstaviť Krista?

STRATENÍ A NÁJDENÍ

Keď má nejaká žena desať drachiem a jednu drachmu stratí, či nezažne lampu, nevymetie a neprehľadá dôkladne dom, kým ju nenájde? Keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: Radujte sa so mnou! Našla som stratenú drachmu. Hovorím vám: Taká radosť je aj medzi Božími anjelmi nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie. (Luk 15,8–10)

Svojím príkladom Ježiš ukázal učeníkom, že sa nemusia báť stretávať s hriešnikmi, ba ani s prostitútkami a výbercami daní. Ako inak by mohli oslovit' celý svet? Kristus sa často sústreďoval na hriešnikov. Označil ich za „stratených“. Ponúkol im svoje milosrdenstvo. Mohol ich označiť aj ako „spurných“ (čo určite boli) alebo „skazených“. Namiesto toho používa súciteľné označenie „stratení“. Slovíčko „stratený“ nemá v sebe negatívny náboj, aký obsahujú ostatné slová. Nemáme kritizovať, ale radšej nasledovať Ježišov príklad. Výraz „stratený“ prenáša zodpovednosť na toho, kto hľadá. Pohrdavé poznámky odrádzajú stratených ľudí. Odvádzajú ich preč zo spoločenstva kresťanov. Nehodnotiace výrazy ich nabádajú k nadviazaniu vzťahov. Musíme byť veľmi opatrní nielen v tom, čo hovoríme, ale aj v tom, ako rozmýšľame. Naše myšlienky totiž výrazne ovplyvňujú naše postoje voči iným.

V evanjeliách Ježiš nabáda veriacich, aby sa stali tými, čo hľadajú iných. Chce, aby sme milovali a oslovovali stratených bez ohľadu na to, kto sú a akým spôsobom žijú.

„Služba Bohu podľa jeho vôle znamená: Rozviazať putá neprávosti, spretáhať povrazy jarma, prepustiť utláčaných na slobodu a polámať každé jarmo... a neskrývaj sa pred svojím príbuzným. (Iz 58,6.7) Keď si poznal, že si hriešnik, ktorého môže zachrániť len láska nebeského Otca, pocítiš súcit k tým, ktorých zotročuje hriech. Na ich úbohosť a pokánie nebudeš reagovať podozrievaním. Len čo sa ti v srdci začne roztápať ľad sebeckva, budeš spolu s Bohom prežívať radosť zo záchrany zblúdilých.“ (COL 210.211; KP 162.163)

- **Prečítaj si 15. kapitolu Lukášovho evanjelia. Aký vzťah máš k tým, ktorí sú stratení? Kto je to v tvojom okolí? Čo môžeš pre neho urobiť?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Učenci vedeli o svojom duchovnom nedostatku a prosili Pána o sväté pomazanie, ktoré by ich zmocnilo, aby mohli pracovať pri záchrane hynúcich. O požehnanie neprosili len pre seba; cítili zodpovednosť za záchranu iných. Vedeli, že evanjelium treba hlásať svetu, preto túžili po moci, ktorú im Kristus prisľúbil.“ (AA 37; SA 26)

K tejto téme si môžete v knihe *Túžba vekov* prečítať kapitoly *Posledná cesta z Galiley* a *Kto je najväčší?* a v knihe *Skutky apoštolov* kapitoly *Dni prípravy*, *Dôležité poslanie*, *Turíce* a *Dar Ducha*.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Aké princípy vyplývajú z toho, ako Ježiš učil svojich učeníkov? Predstavte si, ako by takéto školenie vyzeralo vo vašom zbore.
2. Zamyslíte sa nad tým, aká je naša slovná zásoba. Rozumejú nám ľudia zo spoločnosti, ktorým naše výrazy nie sú blízke ani známe? Na čo si musíme dávať pozor? V čom musíme byť opatrní pri voľbe správnych slov – najmä v kontakte s ľuďmi, ktorých sa snažíme osloviť?
3. Premýšľajte o prirovnaní, ktoré kresťanov prirovnáva k žobrákom, ktorí radia iným žobrákom, kde dostanú chlieb. Ako nám táto myšlienka môže pomôcť pri odovzdávaní nášho posolstva ľuďom okolo nás?
4. Je váš zbor zameraný viac na seba a svoje potreby, alebo na evanjelizáciu? Môže väčšie zameranie na evanjelizáciu pomôcť zboru? Ako? Alebo sa môžeme spýtať aj inak: Ak je váš zbor zameraný viac na svedectvo a evanjelizáciu, zanedbáva tým vlastné potreby? Môže evanjelizácia pomôcť naplniť aj potreby zboru? Ako?